

dring har virket, som vi har gennemført. Lad os nu lige prøve en gang at se, hvad det er for nogle signaler, vi kan forvente fra EU, og så i næste samling begynde at se på denne her sag.

Vi synes, at det med fusionskontrol, førstegangs bøder for misbrug af dominerende stilling og eksklusion af erhvervslivets repræsentanter i Konkurrencerådet er meget dårlige signaler at give. En lang række andre lande i Europa har erhvervsrepræsentanter med i deres konkurrenceråd.

Førstegangs bøder? Ja, jeg kan da nævne dem: Portugal, Grækenland, Frankrig, hvor mange vil ministeren have? Ministeren kan se det i sine egne papirer.

Fusionskontrol: Nu forstår vi altså, at det skal gennemføres med ministerens håndgangne mænd. Ikke noget med erhvervslivets folk, de skal ikke have stemmeret. Det skal altså være en erhvervsstruktur, der skal fastlægges af ministerens håndgangne mænd. Se, det nærmer sig jo den planøkonomi, som vi husker fra gammel tidovre østpå, hvor staten skal bestemme strukturudviklingen i erhvervslivet. Er det virkelig rigtigt, at ministeren vil gennemføre det med en enkelt stemmes flertal sammen med gammelkommunisterne i Enhedslisten? Er det det, Socialdemokratiet lægger op til?

Jeg forstår det ikke, så derfor vil jeg appellere om – og det skal være min slutbemærkning – at vi kan få nogle positive drøftelser. Venstre skal ikke stå i vejen for den slags drøftelser i udvalget. Vi er parate til at møde op, og vi er også parate til at være konstruktive i de forhandlinger, som nu forestår.

Pernille Sams (KF):

Al erfaring viser, at sund konkurrence tvinger virksomhederne til at yde deres bedste for at klare sig i forhold til konkurrenterne, og samtidig presser konkurrence priserne ned til glæde for forbrugerne og for samfundet som helhed. Hvis konkurrencen hæmmes, afskæres dygtige mennesker og virksomheder fra at vise, hvad de kan, og samfundets ressourcer bliver ikke udnyttet optimalt.

Der er utallige konkrete eksempler på, at konkurrence er midlet til at sætte en udvikling i gang, der giver lavere priser. Som markante eksempler kan nævnes priserne på telefonsamtaler, flyrejser, fjernsyn og pc'er.

Udviklingen viser, at når forhindringerne for fri konkurrence fjernes, sættes en dynamisk proces i gang, hvor markedskræfterne udfor-

sker og udnytter de nye muligheder til glæde for borgerne og for samfundet som helhed.

Konservativ erhvervspolitik adskiller sig fra socialdemokratisk ved bl.a. grundlæggende at have tillid til, at når de overordnede økonomiske og konkurrencemæssige rammer er i orden, vil markedskræfterne på sigt selv finde optimale løsninger.

Denne forskel kommer tydeligt frem nu, hvor erhvervsministeren har fremsat sit forslag til ændring af konkurrenceloven. Det viser alle tegn på mistillid til markedet og er et udtryk for unødigt detailregulering af virksomhederne. Men samtidig rejser forslaget nogle retssikkerhedsmæssige problemer, fordi en manglende forståelse for virksomhedernes dagligdag og markedets dynamik hos konkurrencemyndighederne nu vil kunne få mere alvorlige konsekvenser for virksomhederne.

Dette skal ikke forstås således, at vi i Det Konservative Folkeparti er imod rimelige spilleregler for konkurrencen mellem private virksomheder. Tværtimod går vi ind for en effektiv konkurrencelov, der har midler til at bekæmpe karteller, og en effektiv konkurrencelov, der har midler til at bekæmpe monopoldannelser og misbrug af markedsdominans. Det var vi med til at sikre for 3 år siden, hvor vi støttede den nye, stramme konkurrencelov, som trådte i kraft for godt 2 år siden, og vi mener ikke, at der er dokumenteret noget som helst behov for allerede nu at ændre på loven, og vi kan ikke tilslutte os ministerens forslag, ej heller tankegangen bag det.

Et af hovedpunkterne i forslaget er national fusionskontrol – ministerens private succeskriterium. For kun 3 år siden kom Folketingets flertal frem til, at national fusionskontrol var unødvendig, fordi myndighederne for det første har mulighed for at gribe ind, hvis en fusioneret virksomhed udnytter en dominerende stilling på markedet, og for det andet fordi danske virksomheder mest af alt har behov for at blive opmuntrret til at vokse sig større for at kunne klare sig i den globale konkurrence.

Fusioner er som oftest ønskværdige og nødvendige for at sikre vores virksomheders fremtid, så hvorfor stille særskilte forhindringer op for danske virksomheder, som jo trods alt er små i international sammenhæng, og som jo vel at mærke allerede er underlagt EU's fusionskontrol?

At indføre særskilt national fusionskontrol er ganske enkelt at skyde over målet. Ingen af de